

Як успішно скласти сесію?

- Перш за все – необхідно систематично ходити на пари і намагатися на кожному практичному чи лабораторному занятті відповідати, чи, принаймі, доповнювати.
- Краще відразу зорієнтуватися в усьому матеріалі й обов'язково розташувати весь матеріал відповідно до екзаменаційних питань (або питань, обговорюваних на семінарах), ця робота може зайняти багато часу, але все інше - це вже технічні деталі (головне - це орієнтування в матеріалі!). Сама підготовка пов'язана не тільки з «запам'ятовуванням» (хоча деякі викладачі оцінюють саме цю здатність студента, і на це доводиться зважати...). Підготовка також припускає й переосмислення матеріалу, і навіть розгляд альтернативних ідей; це виправдує себе лише тоді, коли іспит приймає викладач, здатний оцінити такий творчий підхід студента, адже й викладачі бувають різними... Тому студент обов'язково повинен все це враховувати й іноді все-таки залишати свою «творчість» за рамками даного іспиту (треба бути реалістом, і не лише при здачі іспитів).
- Готувати «шпаргалки» корисно, але користуватися ними ризиковано. Головний зміст підготовки «шпаргалок» - це систематизація й оптимізація знань з даного предмету, що саме по собі чудово - це дуже складна й важлива для студента робота, більш складна й важлива, чим «тупе», «методичне» і «спокійне» поглинання маси (точніше - «купи») навчальної інформації. Якщо студент самостійно підготував такі «шпаргалки», то швидше за все, він і іспити здавати буде більш упевнено, тому що у нього вже сформоване загальне орієнтування в складному матеріалі. На жаль, багато студентів навіть у власних конспектах часто орієнтуються дуже погано.

Наприклад, іноді викладачі проводять іспити, дозволяючи користуватися своїми конспектами (і навіть підручниками) під час самої відповіді. Декількох секунд буває достатньо, щоб оцінити, чи заглядав студент у свої конспекти (і тим більше, у книги) при підготовці до даного іспиту.

- Як це не парадоксально, але використання «шпаргалок» часто дозволяє студентові, що відповідає, краще демонструвати свої знання (точніше - орієнтування в знаннях, що набагато важливіше знання «запам'ятованого» і «відразу забутого» після здачі іспиту).

- Якщо у студента є сильна незгода з тим, що викладач говорив на лекціях або з тим, що написано в підручниках, то існує правило: спочатку студент повинен продемонструвати, що він «засвоїв» усе, що потрібно по програмі навчання (або по програмі даного викладача), і лише після цього він вправі висловити інші, бажано аргументовані точки зору.

Якщо викладач, з точки зору студента, необ'єктивний, то в нього є формальне право зажадати проведення заліку за участю іншого викладача, але іноді виникають проблеми, пов'язані з тим, що даний курс є «авторським», і іншого кваліфікованого викладача може просто не виявитися... Тому краще все-таки знаходити взаєморозуміння з даним викладачем (звертання до інших екзаменаторів завжди розглядається у вузі як рідкісне, небажане і краще таких ситуацій самому студентові не організовувати, хоча всяке буває...).